

Introducere ... 11

PARTEA ÎNTÂI

Capitolul 1: Nu am un corp fizic, totuși îți scriu această carte ... 31

Capitolul 2: Mediul, munca și activitățile mele prezente ... 48

Capitolul 3: Munca mea și acele dimensiuni ale realității în care sunt implicat ... 64

Capitolul 4: Dramele reîntrupării ... 83

Capitolul 5: Cum iau gândurile formă – puncte de coordonare ... 100

Capitolul 6: Sufletul și natura percepțiilor sale ... 112

Capitolul 7: Potențialul sufletului ... 130

Capitolul 8: Somnul, visele și conștiența ... 144

PARTEA A DOUA

Capitolul 9: Experiența „morții” ... 167

Capitolul 10: Condiții de „moarte” în viață ... 189

Capitolul 11: Alegerile de după moarte și mecanismele tranziției ... 205

Capitolul 12: Relațiile reîntrupării ... 224

Capitolul 13: Reîntruparea, visele și bărbatul și femeia ascunși în sinele interior ... 241

Capitolul 14: Povestea începutului și Dumnezeu multidimensional ... 260

Capitolul 15: Civilizații reîntrupate, probabilități și mai multe despre Dumnezeu multidimensional ... 275

Capitolul 16: Sisteme, oameni și dumnezei probabili ... 291

Capitolul 17: Probabilități, natura binelui și a răului și simbolismul religios ... 305

Capitolul 18: Diferite stadii ale conștienței, simbolism și focalizări multiple ... 325

Capitolul 19: Prezentul alternativ și focalizări multiple ... 345

Capitolul 20: Întrebări și răspunsuri ... 371

Capitolul 21: Înțelesul religiei ... 409

Capitolul 22: Un rămas bun și o introducere: Aspecte ale personalității multidimensionale privite din perspectiva experienței mele ... 440

Anexă ... 467

Despre autor... 537

Alte cărți de Jane Roberts ... 539

CAPITOLUL 1

NU AM UN CORP FIZIC, TOTUȘI ÎȚI SCRIB ACEASTĂ CARTE

Ședința 511, 21 Ianuarie 1970

Miercuri, ora 21:10

În deschiderea acestor însemnări, dă-mi voie să-ți spun că există schimbări semnificative în Jane atunci când este în transă și vorbește pentru Seth. De obicei, Jane intră și iese din transă cu o viteză uimitoare. Nu ține ochii închiși în timpul ședințelor de transă, cu excepția unor perioade scurte de timp – când pot fi vag închiși, sau pe jumătate închiși, sau larg deschiși și de o culoare mult mai închisă decât de obicei. Stă tolănită în balansoarul ei tip Kennedy, dar câteodată se ridică și face câțiva pași. Fumează, ia câteva înghițituri de vin, bere sau cafea când e în transă. Câteodată, când este în transă foarte profundă, are nevoie de câteva minute pentru a-și reveni. Aproape întotdeauna mă însoțește la o gustare după ședință, indiferent cât de târziu ar fi.

Vocea lui Jane în transă poate fi aproape conversațională ca tonalitate, volum și măsură, dar depinde de o serie largă de factori. De obicei este cumva mai profundă decât vocea ei obișnuită. Uneori, vocea lui Seth transmisă prin vocea ei este răsunătoare, mult mai puternică, cu un ton hotărât masculin și cu o energie evidentă în spatele ei. Cu toate acestea, majoritatea ședințelor noastre sunt chiar liniștite. Seth vorbește cu un accent greu de identificat. A fost numit rusesc, irlandez, german, olandez, italian și chiar francez. Odată, Seth a comentat cu umor că modul lui de a vorbi este de fapt corespunzător „mediului cosmopolit“ pe care l-a dobândit în fiecare viață. Jane și cu mine credem că este doar personal, și că invocă răspunsuri diverse în oameni, corespunzător cu mediul etnic și emoțional în care au trăit.

Mai sunt încă două efecte pe care Jane le manifestă de fiecare dată atunci când este în transă. Unul dintre ele este o manieră scriitoricească rigidă. Altul este o rearanjare a mușchilor ei faciali, încordare, cred eu că de la infuzia de energie – sau de conștiință. Cu timpul, acest efect s-a pronunțat, ca atare pot să detectez prezența imediată a lui Seth.

Cred că aceste schimbări care au loc în Jane în timpul ședințelor sunt cauzate de recepția ei creatoare a unui fragment dintr-o entitate, a unei esențe, pe care noi o numim Seth, și ale cărei idei le recepționează. Transformarea lui Jane în Seth este originală, și se amortizează în timp. Dincolo de rang, Seth este o prezență unică și plăcută. Ascult și schimb impresii, dialoghez cu o altă personalitate.

Înainte de ședință, Jane a spus că se simte agitată; credea că Seth va începe cartea lui în acea seară. Sentimentele ei de nervozitate sunt chiar neobișnuite în aceste ședințe. Am liniștit-o, spunându-i să uite totul și să lase cartea să vină de la sine.

Joseph, îți doresc o seară plăcută.

„Bună seara, Seth“

Prietenul nostru Ruburt are într-adevăr emoții, și într-o anumită măsură este de înțeles, așa că o să-i îngădui asta. Totuși, să începem cu Capitolul 1. *Zâmbește.* Ruburt poate scrie o introducere, dacă dorește. *Pauză.*

Capitolul 1

Acum: Ai auzit de vânătorii de fantome. Aș putea fi numit pur și simplu o fantomă scriitoare, deși eu personal nu aprob termenul de „fantomă”. Este adevărat că de obicei nu sunt văzute în termeni fizici. Nu-mi place nici termenul de „spirit”, și totuși dacă definiția voastră implică ideea unei personalități fără un trup fizic, atunci trebuie să accept că descrierea mi se potrivește.

Mă adresez unei audiențe nevăzute. Totuși, știu că cititorii mei există, și prin urmare am să cer acum fiecăruia dintre ei să-mi ofere același privilegiu.

Scriu această carte prin auspiciile unei femei față de care am devenit suficient de apropiat. Poate că unora li se pare ciudat că mă adresez ei „Ruburt”, un nume „masculin”, dar motivul este că o cunosc din alte timpuri și locuri, după alte nume. Ea a fost pe rând femeie și bărbat, și identitatea acestei persoane care a trăit aceste existențe separate poate fi identificată sub numele de Ruburt.

Numele nu sunt importante, totuși. Numele meu este Seth. Numele sunt simple identificări, simboluri; și totuși, de vreme ce voi trebuie să le folosiți, o să procedez și eu la fel. Scriu această carte cu ajutorul lui Ruburt, care rostește cuvintele în locul meu. În această viață, Ruburt poartă numele de Jane, iar soțul ei, care se numește Robert Butts, notează cuvintele pe care Jane le rostește. Eu îl numesc Joseph.

Cititorii mei își pot închipui că sunt ființe fizice, legate de un trup, întemnițate în scheletul trupului lor, de carne și piele. Dacă tu crezi că existența ta depinde de o imagine materială, atunci te simți în pericol de distrugere, întrucât nicio formă fizică nu este veșnică, și niciun trup, deși frumos în tinerețe, nu rămâne la fel de viguros și plin de farmec la bătrânețe. Dacă te identifici cu tinerețea ta, sau cu frumusețea, cu intelectul sau cu realizările tale, atunci te consumi pe dinăuntru de teamă ca aceste atribute vor dispărea.

Scriu această carte pentru a te asigura că nu așa stau lucrurile. Fundamental, nu ești cu nimic mai mult o ființă fizică decât sunt eu, și am renunțat sau părăsit mai multe trupuri decât mă interesează să povestesc. Ființele care nu există nu scriu cărți. Sunt cu adevărat independent de o imagine fizică, ca și tine de altfel.

Conștiența dă formă. Nu există altă cale. Nu toate ființele sunt fizice. Crezi asta pentru că ești mult prea preocupat de problemele tale zilnice și nu realizezi că există o parte din tine care știe că puterile sale sunt cu mult superioare celor manifestate de sinele obișnuit.

Fiecare dintre voi a trăit alte existențe, și această cunoaștere este în voi, deși nu sunteți conștienți de asta. Sper ca această carte să te ajute să eliberezi sinele interior care există în fiecare dintre cititorii mei, și să-l aduci în prim planul conștienței, indiferent care particularitate a înțelegerii interioare îți va servi cel mai mult.

Acum, când scriu această carte, este sfârșitul lui ianuarie 1970, în unitatea voastră de măsură a timpului. Ruburt este o femeie zveltă, brunetă, vioaie, care stă așezată într-un balansoar și care rostește aceste cuvinte pentru mine.

A urmat o pauză lungă de la 21:35.

Conștiința mea este foarte bine focalizată în trupul lui Ruburt. Este o noapte rece. Aceasta este a patra noastră experiență în care scriem o carte în transă totală, și Ruburt era puțin agitată înainte de a începe ședința. Nu este ușor să o fac pe această femeie să vorbească pentru mine. E nevoie de multe manevre și de adaptări psihologice. Am întemeiat împreună o punte psihologică între noi doi, între Ruburt și mine.

Nu vorbesc prin intermediul lui Ruburt așa cum ar vorbi cineva la telefon. Mai degrabă există o puternică tensiune nervoasă, o proiecție a caracteristicilor fiecăruia dintre noi de ambele părți, pe care o folosesc în comunicare. Voi explica mai târziu cum este creat și menținut acest cadru psihologic, întrucât este precum un drum care trebuie menținut curat, liber de grohotiș. Ar fi mult mai bine pentru tine dacă citind această carte, te-ai întreba cine ești **tu**, decât să te întrebi cine sunt eu, întrucât nu poți să înțelegi cine sunt eu dacă nu înțelegi natura personalității și caracteristicile conștienței.

Dacă tu crezi cu convingere că undeva în craniul tău este ferecată conștiința ta și că este incapabilă să evadeze, dacă tu simți că ea se sfârșește la granițele trupului tău, atunci te subapreciezi, și vei crede că eu sunt o iluzie. Nu sunt cu nimic mai mult o iluzie decât ești tu.

Pot să spun cu onestitate tuturor cititorilor mei: sunt mai bătrân decât oricare dintre voi, cel puțin în termeni de vârstă, așa cum vă gândiți voi la ea. Dacă un scriitor poate fi calificat în termeni de autoritate pe baza vârstei pe care o are, atunci eu ar trebui să primesc o medalie. Sunt esența energiei personalizate, fără o formă fizică. Cum de altfel, sunt conștient de anumite adevăruri pe care mulți dintre voi se pare că le-ați uitat.

Sper ca eu să vi le amintesc. Nu mă adresez foarte mult acelei părți din tine la care tu te gândești ca fiind tu, cât acelei părți din tine pe care tu nu o cunoști, pe care într-o mare măsură o ignori și de care în altă mare măsură ai uitat. Acea parte din tine citește această carte, chiar dacă „tu“ o citești.

Mă adresez acelor dintre voi care cred într-un Dumnezeu, și acelor care nu cred, acelor care cred că știința răspunde tuturor întrebărilor cu privire la natura realității, și acelor dintre voi care nu cred asta. Sper să-ți ofer cheia care îți va permite să studiezi de unul singur natura realității, așa cum nu ai mai făcut până acum.

Există câteva lucruri pe care îți cer să le înțelegi. Nu ești blocat în timp precum un fluture într-o sticlă, ale cărui aripi sunt, prin urmare, inutile. Nu te poți încrede în simțurile tale fizice că îți oferă o imagine fidelă a realității. Ele mint frumos, îți oferă o poveste ireală în care crezi fără doar și poate. De cele mai multe ori ești mai înțelept, mai creativ, și cu mai multă cunoaștere atunci când visezi decât atunci când ești treaz.

S-ar putea ca aceste afirmații să-ți mai mult decât îndoielnice, dar sper ca atunci când vei termina de citit să vezi că sunt afirmații sincere ale realității.

Informațiile pe care ți le voi oferi au mai fost spuse de-a lungul secolelor, și au fost repetate atunci când au fost uitate. Sper să clarific multe aspecte care au fost denaturate de-a lungul timpului. Interpretarea pe care o ofer este originală, întrucât cunoașterea nu trăiește în vid, și toate informațiile trebuie interpretate și influențate de personalitatea care le posedă și le oferă mai departe. Prin urmare, descriu realitatea așa cum o cunosc, și experiența mea în multe învelișuri și dimensiuni.

Nu spun că alte realități nu există. Posed o conștiință dinainte ca planeta ta să se fi format. Pentru a scrie această carte – și pentru majoritatea comunicărilor dintre mine și Ruburt – am adoptat din baza de date a personalităților anterioare care am fost, acele caracteristici pe care le-am considerat necesare. Există mulți ca noi, ființe ca și mine, care nu sunt focalizați pe material sau pe timp. Existența noastră îți poate părea stranie, întrucât tu nu realizezi adevăratul potențial al unei ființe, și ești paralizat de concepțiile tale limitate.

Pauză, apoi cu umor: Poți lua o pauză.

„Mulțumesc.“

22:18. Jane a părăsit starea de transă cu ușurință, deși a fost una foarte profundă. S-a arătat surprinsă că a trecut atât de mult timp. Se simțea de asemenea ușurată că Seth și-a început cartea, în timp ce ea era într-o stare de transă atât de adâncă. „Oh, e inteligent“, a spus râzând. „E suficient de viclean.“

Seth a reluat scrierea cărții la 22:34.

Înainte de toate sunt un învățător, dar nu am fost un om al cuvântului. Sunt înainte de toate o ființă cu un mesaj: tu ai creat lumea pe care o cunoști. Ai primit probabil cel mai extraordinar dar dintre toate: abilitatea de a-ți proiecta gândurile în lumea exterioară, oferindu-le o formă fizică.

Darul aduce cu sine responsabilitate, și mulți dintre voi sunteți tentați să vă asumați realizările din viață și să-l blamați pe Dumnezeu, soarta și societatea pentru eșecurile voastre. Astfel, omenirea are tendința de a proiecta vina și greșelile proprii asupra imaginii unui Dumnezeu – tată, care trebuie să

se fi plictisit de atâtea nemulțumiri.

Adevărul este că fiecare dintre voi își creează propria realitate fizică; și în mare, tu crezi în aceeași măsură atât momentele de glorie cât și terorii care există în experiența ta terestră. Dacă nu vei înțelege că tu ești creatorul, vei refuza să accepți această responsabilitate. Nici nu vei mai putea da vina pe diavol pentru nenorocirile care există în lume. Ai evoluat suficient de mult încât să înțelegi că diavolul este o proiecție a psihicului tău, dar nu ai devenit suficient de înțelept să înveți cum să-ți folosești constructiv creativitatea.

Majoritatea cititorilor mei sunt familiarizați cu termenul de „legătură musculară“. Ca specie, ai dezvoltat în schimb o „legătură cu egoul“, păstrată într-o rigiditate spirituală, cu fragmente intuitive ale sinelui fie respinse, fie distorsionate dincolo de orice recunoaștere.

Pauză la 22:45. Se face târziu. Amândoi prietenii mei trebuie să se trezească devreme dimineața. Ruburt lucrează la cele două cărți ale lui și trebuie să se odihnească. Înainte de a încheia această ședință, îți cer să-ți imaginezi montajul nostru, întrucât Ruburt spunea că un scriitor trebuie să pună în cadru cu mare atenție scena. *Cu umor.*

Vorbesc prin Ruburt de două ori pe săptămână, luna și miercurea, în aceeași încăpere spațioasă. Luminile sunt întotdeauna aprinse. În această seară a fost plăcut pentru mine să privesc prin ochii lui Ruburt la colțul hivernal de afară.

Realitatea fizică mi-a încărcat întotdeauna bateriile și, pe măsură ce scriu această carte, și datorită cooperării lui Ruburt, văd că am apreciat corect șarmul lui unic. Ar trebui menționat aici încă un personaj: Willy, un motan uriaș foarte iubit, care doarme acum.

Willy dormea – sforăia chiar – deasupra televizorului nostru. Era chiar în spatele lui Jane, așa cum stătea întinsă în balansoarul ei.

Însăși natura conștiinței unui animal este un subiect foarte interesant, la care ne vom referi mai târziu. Pisica este conștientă de prezența mea, și cu mai multe ocazii a reacționat în consecință. Sper să exemplific în această carte interacțiunea constantă care are loc între toate unitățile conștiinței, comunicarea care depășește barierele speciilor; și în câteva dintre subiectele noastre de discuție îl voi folosi ca exemplu pe motanul Willy.

Putem lua o pauză sau încheiem ședința, cum vrei.

„OK, atunci cred că vom încheia.“

Cele mai calde urări din inimă pentru voi amândoi.

„E foarte interesant.“

Pauză, și apoi zâmbește.

Vă doresc numai bine.

„Noapte bună, Seth.“

Ora 23:00. Jane a ieșit imediat din transă. A ținut bine pasul în timpul ședinței. A spus că e mulțumită că Seth a început lucrul la carte. „În trecut“, a spus ea, „de fiecare dată când m-am gândit că Seth va începe cartea, m-am temut să-l las.“

Jane se întreba acum asupra conținutului cărții lui Seth. Poate pare impresionant de spus că ea nu a văzut materialul până ce nu a fost finalizat. Am decis că nu contează dacă îl vede sau nu, întrucât va citi materialul când îl voi fi terminat de dactilografiat.“

ȘEDINȚA 512, 27 IANUARIE 1970

MARȚI, ORA 21:00

Programul nostru obișnuit de ședință pentru ziua de marți a fost amânat până în seara asta.

Ritmul lui Jane era cam lent, cu multe pauze lungi. Câteva dintre ele sunt menționate în carte. Tonalitatea vocii era medie; deschidea deseori ochii.

Bună seara.

„Bună seara, Seth.“

Haide să revenim la materialul nostru.

Din moment ce am menționat animalele, dă-mi voie să spun aici că ele posedă un tip de conștiență care nu le permite atât de multă libertate cât vă permite vouă, ființelor umane. În același timp, nici nu sunt limitate totuși în utilizarea ei de anumite caracteristici care împiedică deseori potențialul practic al conștienței umane.

Conștiența este o cale de a percepe numeroase dimensiuni ale realității. Conștiența, așa cum o cunoști tu, este cât se poate de specializată. Simțurile fizice îți permit să percepi lumea tridimensională, și totuși, prin natura lor proprie, simțurile îți pot inhiba percepția unor alte dimensiuni la fel de valide. Majoritatea dintre voi se identifică cu sinele zilnic orientat fizic. Deși nici nu te gândești să te identifici cu o anumită parte din trup și să ignori celelalte părți, totuși acționezi astfel (*zâmbește*) atunci când îți imaginezi că sinele egocentric poartă povara identității tale.

Îți spun că nu ești un sac cosmic de carne și oase, aruncat împreună cu un amestec de elemente și compuși chimici. Conștiența ta nu este un produs inflamabil, format pur și simplu accidental prin interacțiunea componentelor chimice.

Nu ești un vlăstar abandonat al materiei fizice, și nici conștiența ta nu a fost menită să dispară ca un fum în vânt. În schimb, tu ai modelat trupul tău fizic pe care, la un nivel inconștient și profund, îl cunoști în cel mai mic detaliu și cu claritate miraculoasă, cunoști fiecare celulă care îl compune în fiecare minut. Procesul acesta nu intenționează a fi doar simbolic.

Acum, pentru că mintea ta conștientă, așa cum te gândești la ea, nu este conștientă de aceste activități, nu te identifici cu acest fragment interior al tău. Preferi să te identifici cu acea parte din tine care se uită la televizor sau care gătește sau care lucrează – acea parte din tine despre care crezi că **știe** ce face. Dar această parte din tine aparent inconștientă este cu mult mai bine informată, și de bunul ei mers depinde întreaga ta existență fizică.

Acest fragment **este** conștient, lucid, alert. Ești de fapt tu, atât de focalizat pe realitatea fizică încât nu-ți asculți propria voce, nu înțelegi că reprezintă cea mai mare putere psihologică de la care sinele tău orientat fizic răsare.

Numesc acest inconștient aparent, „egoul interior“ întrucât el direcționează activitățile interne. El corelează informația care este percepută nu prin simțurile fizice, ci prin alte canale interne. Este receptorul intern al realității care există dincolo de tridimensional. El poartă în interiorul lui memoria fiecărei existențe trecute. El caută în dimensiunile subiective care sunt infinite, și din aceste dimensiuni subiective toate realitățile obiective circulă. *Pauză lungă.*

Toate informațiile necesare îți sunt oferite prin aceste canale interioare, și activități interioare incredibile au loc înainte ca tu să ridici un deget, să clipești sau să citești această propoziție până la sfârșit. Această parte a identității tale este nativ clarvăzătoare și telepatică, astfel încât ești avertizat de dezastre înainte ca ele să se manifeste, fie că accepți sau nu conștient mesajul, și toate comunicările au loc cu mult înainte ca un cuvânt să fie rostit.

Calm: Putem lua o pauză acum să te odihnești.

„Sunt OK.“

„Egoul exterior“ și egoul interior operează împreună, unul îți permite să manipulezi în lumea pe care o cunoști, iar celălalt îți oferă percepțiile fine interioare fără de care existența fizică nu ar putea

fi menținută.

Există totuși un fragment din tine, identitatea profundă care formează atât egoul interior cât și egoul exterior, care decide ca tu să existi ca ființă fizică în acest timp și spațiu. Acesta este miezul identității tale, sămânța de spirit din care ai răsărit, personalitatea multidimensională din care faci parte.

Pentru aceia dintre voi care se întreabă unde plasez eu subconștientul, așa cum se gândesc psihologii la el, ți-l poți imagina ca pe un loc de întâlnire, să spunem, dintre egourile exterioare și cele interioare. Trebuie să înțelegi că nu există totuși diviziuni reale ale sinelui, vorbim de o varietate de fragmente doar pentru a putea clarifica ideea de bază.

De vreme ce ne adresăm individualităților celor care se identifică cu „sinele obișnuit conștient“, am adus în prim plan acest subiect în cadrul Capitolului 1, întrucât voi folosi acești termeni mai târziu în carte, și pentru că am vrut să exprim personalitatea multidimensională cât mai curând posibil.

Nu te poți înțelege pe sine, și nu poți accepta existența mea independentă până când nu te debarasezi de noțiunea că personalitatea este un atribut de „aici și acum“ al conștienței. Unele dintre informațiile pe care le-aș putea spune în această carte despre realitatea fizică s-ar putea să te sperie, dar amintește-ți că eu le privesc dintr-un unghi de vedere total diferit de al tău.

Jane a făcut multe pauze aici când a vorbit pentru Seth. Ochii au fost deseori închiși.

Ești în prezent focalizat pe deplin în interiorul tău, întrebându-te probabil ce ar mai fi putut rămâne în afara ta. Eu sunt în afara ta, întorcându-mă momentan către o dimensiune pe care o cunosc și iubesc. Nu sunt totuși ceea ce tu ai putea numi un rezident. În timp ce posed un „act de identitate“ sufletesc, există totuși câteva probleme de traducere, inconveniente de intrare cu care trebuie să mă împac.

Am auzit că multă lume a trăit timp de câțiva ani în New York și totuși nu au făcut niciodată un tur pe la Empire State Building, în timp ce mulți vizitatori străini sunt chiar familiarizați cu locul. Tot așa și tu ai o adresă fizică, în timp ce sunt poate capabil să indic câteva structuri psihice și psihologice foarte ciudate și miraculoase din sistemul realității tale, pe care le-ai ignorat.

Sper, foarte sincer, să pot face mai mult decât atât. Sper să te iau într-un tur printre nivelele realității tale care îți sunt disponibile, și să te călăuzesc într-o călătorie prin dimensiunile structurii tale psihologice – să deblochez toate zonele conștienței tale, de a căror existență ești relativ inconștient. Sper prin urmare, nu doar să-ți explic aspectele multidimensionale ale personalității, ci să ofer fiecărui cititor șansa de a zări câteva imagini ale identității sale, care este mult mai complexă.

Calm: Poți lua o pauză.

22:07. Jane a ieșit foarte ușor și repede din transă. Nu știa nimic, a spus ea, despre ritmul ei, dacă e încet sau rapid, sau de perioada de timp care s-a scurs. Spunea că a avut impresia că materialul lui Seth este puternic condensat și direcționat către cititor, că el încearcă să-și expună ideile cât se poate de clar și concis.

Jane îmi spunea că s-a simțit foarte obosită pe parcursul acestei ședințe. Am reluat munca în același ritm la 22:29.

Sinele pe care îl cunoști este doar un fragment din întreaga ta identitate. Aceste fragmente de sine nu sunt înșiruite împreună, totuși, ca mărgelile pe o sfoară. Sunt mai degrabă ca foile de la o ceapă, sau ca feliile unei portocale, toate conectate prin aceeași vitalitate și crescând în diverse realități, în timp ce răsar de la aceeași sursă.

Nu compar personalitatea cu o ceapă sau cu o portocală, dar vreau să accentuez că, precum aceste lucruri se dezvoltă din interior spre exterior, tot așa procedează fiecare fragment al sinelui întreg. Tu observi aspectele exterioare ale obiectelor. Simțurile tale fizice îți permit să percepi formele exterioare la care apoi reacționezi, dar simțurile tale fizice te forțează într-o anumită măsură să percepi realitatea în acest fel, iar vitalitatea interioară din materie și formă nu este atât de aparentă.

Pot să-ți spun, de exemplu, că există conștiință chiar și într-o unghie, dar puțini dintre cititorii mei mă vor lua suficient de în serios încât să se oprească la mijlocul frazei și să spună bună dimineța sau bună ziua celei mai apropiate unghii pe care o găsesc înțepenită într-o bucată de lemn.

Fără doar și poate, e adevărat că atomii și moleculele din unghie posedă propriul tip de conștiință. Atomii și moleculele conținute în paginile acestei cărți sunt, de asemenea, conștiente în cadrul nivelului lor. Tot ce există – o piatră, un mineral, o plantă, un animal sau aer – este plin de o anumită conștiință, specifică fiecăruia. Așadar te afli în mijlocul unei agitații constante de vitalitate, a unei forme de energie conștientă, și voi înșivă sunteți compuși fizic din celule conștiente care poartă în ele realizarea propriei lor identități, care cooperează de bună voie pentru a forma structura corporală care este corpul vostru fizic.

Spun, bineînțeles, că nu există moartea materiei. Nu există obiect care să nu fi fost format de către conștiință, și fiecare conștiință, indiferent de gradul ei, să nu se fi bucurat de senzații și creativitate. Nu poți înțelege cine ești dacă nu înțelegi aceste noțiuni.

De dragul convenției, închizi multitudinea de căi de comunicare interioară pe care le oferă până și cea mai neînsemnată particulă a trupului tău, deși, în calitate de creatură fizică, ești într-o anumită măsură un fragment din alte conștiințe. Nu există limitări ale sinelui. Nu există limitări ale potențialului său. *Pauză.* Totuși, poți adopta limitări artificiale datorită propriei ignoranțe. Poți să te identifici, de exemplu, doar cu egoul exterior și să te deconectezi de la abilitățile care fac parte din tine. Poți nega, dar nu poți schimba faptele. Personalitatea este multidimensională, deși multă lume își ascunde capul – în sens figurat spus – în nisipul existenței tridimensionale și pretinde că nu există nimic mai mult.

Cu umor: Prin această carte sper să extrag unele capete din nisip.

Pauză lungă. Putem încheia ședința dacă vrei.

„*Vom lua o pauză*“. *De la 22:59 la 23:10*

Acum: Vom termina în curând Capitolul 1. *Amuzat:* Ce spun acum nu face parte din carte.

Nu intenționez să subestimez egoul exterior. Dar tu l-ai supraestimat. Nici nu i-a fost recunoscută adevărata natură.